

Matematyczne Metody Fizyki I

Wykład 11

Pojęcie przestrzeni wektorowej

Definicja: Zbiór \mathcal{V} nazywamy **przestrzenią wektorową (liniową)** nad ciałem liczbowym $Q = \mathbb{R}$ lub \mathbb{C} , jeśli zdefiniowane są dwa wzajemnie uzgodnione działania na jego elementach (wektorach), dodawanie oraz mnożenie przez liczby z Q , posiadające następujące własności (muszą być spełnione dla każdego $c, c_1, c_2 \in Q$ i każdego $\vec{u}, \vec{v}, \vec{w} \in \mathcal{V}$):

$$(A1) \quad \vec{v}, \vec{w} \in \mathcal{V} \Rightarrow \vec{v} + \vec{w} \in \mathcal{V}$$

$$(A2) \quad (\vec{v} + \vec{w}) + \vec{u} = \vec{v} + (\vec{w} + \vec{u})$$

$$(A3) \quad \vec{v} + \vec{w} = \vec{w} + \vec{v}$$

$$(A4) \quad \text{istnieje wektor zerowy } \vec{0} \in \mathcal{V} \text{ taki, że } \vec{0} + \vec{v} = \vec{v} \text{ dla dowolnego } \vec{v} \in \mathcal{V}$$

$$(A5) \quad \text{dla każdego } \vec{v} \in \mathcal{V} \text{ istnieje wektor przeciwny } -\vec{v} \in \mathcal{V} \text{ taki, że } \vec{v} + (-\vec{v}) = \vec{0}$$

$$(M1) \quad c \vec{v} \in \mathcal{V} \text{ dla wszystkich } c \in Q \text{ i } \vec{v} \in \mathcal{V}$$

$$(M2) \quad (c_1 c_2) \vec{v} = c_1 (c_2 \vec{v})$$

$$(M3) \quad c (\vec{v} + \vec{w}) = c \vec{v} + c \vec{w}$$

$$(M4) \quad (c_1 + c_2) \vec{v} = c_1 \vec{v} + c_2 \vec{v}$$

$$(M5) \quad \text{istnieje liczba } 1 \in Q \text{ taka, że } 1 \vec{v} = \vec{v} \text{ dla dowolnego } \vec{v} \in \mathcal{V}$$

Przestrzenie wektorowe - przykłady

- zbiór $\mathcal{R}^{m \times n}$ rzeczywistych macierzy $m \times n$ tworzy przestrzeń wektorową nad \mathcal{R} .
- zbiór $\mathcal{C}^{m \times n}$ zespolonych macierzy $m \times n$ tworzy przestrzeń wektorową nad \mathcal{C} .

w szczególności mamy:

$$\mathcal{R}^{n \times 1} = \left\{ \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{pmatrix}; x_i \in \mathcal{R} \right\} \quad \text{oraz} \quad \mathcal{C}^{n \times 1} = \left\{ \begin{pmatrix} z_1 \\ z_2 \\ \vdots \\ z_n \end{pmatrix}; z_i \in \mathcal{C} \right\}$$

- zbiór liczb rzeczywistych nad \mathcal{R} ,
- zbiór liczb zespolonych nad \mathcal{R} oraz nad \mathcal{C} ,

Definiujemy operacje dodawania i mnożenia przez skalar funkcji jako

$$(f + g)(x) = f(x) + g(x) \quad \text{oraz} \quad (\alpha f)(x) = \alpha f(x)$$

- następujące zbiory tworzą przestrzenie wektorowe nad \mathcal{R} :
 - zbiór wszystkich funkcji odwzorowujących przedział $[0,1]$ w \mathcal{R} ,
 - zbiór wszystkich funkcji o wartościach rzeczywistych określonych na $[0,1]$
 - zbiór wszystkich funkcji o wartościach rzeczywistych różniczkowalnych na $[0,1]$
- zbiór $\mathcal{P}^{\mathcal{C}}(t)$ wszystkich wielomianów o współczynnikach zespolonych nad \mathcal{C} .
- zbiór $\mathcal{P}_n^{\mathcal{R}}(t)$ wszystkich wielomianów stopnia mniejszego bądź równego n o współczynnikach rzeczywistych nad \mathcal{R} (ale nie nad \mathcal{C}).

Podprzestrzeń

Definicja: Niepusty podzbiór \mathcal{S} przestrzeni wektorowej \mathcal{V} nad ciałem Q ($\mathcal{S} \subseteq \mathcal{V}$) nazywamy **podprzestrzenią** przestrzeni \mathcal{V} jeśli \mathcal{S} tworzy przestrzeń wektorową nad ciałem Q z tak samo zdefiniowanymi operacjami dodawania i mnożenia przez skalar jak w \mathcal{V} .

Twierdzenie: Niepusty podzbiór \mathcal{S} przestrzeni wektorowej \mathcal{V} jest podprzestrzenią wektorową przestrzeni \mathcal{V} wtedy i tylko wtedy gdy spełnione są jednocześnie warunki:

$$(A1) \quad \vec{x}, \vec{y} \in \mathcal{S} \Rightarrow \vec{x} + \vec{y} \in \mathcal{S}$$

$$(M1) \quad \vec{x} \in \mathcal{S} \Rightarrow \alpha \vec{x} \in \mathcal{S} \text{ dla wszystkich } \alpha \in Q$$

Dowód: \mathcal{S} jako podzbiór \mathcal{V} dziedziczy wszystkie własności przestrzeni wektorowej \mathcal{V} z wyjątkiem (A1) (A4) (A5) i M(1). Ale (A1) i (M1) implikują (A4) i (A5):

$$(M1): \quad \vec{x} \in \mathcal{S} \Rightarrow -\vec{x} = (-1)\vec{x} \in \mathcal{S} \quad \Rightarrow \quad (A5)$$

$$(A1): \quad \vec{x}, (-\vec{x}) \in \mathcal{S} \Rightarrow \vec{x} + (-\vec{x}) \in \mathcal{S} \text{ a więc } \vec{0} \in \mathcal{S} \quad \Rightarrow \quad (A4)$$

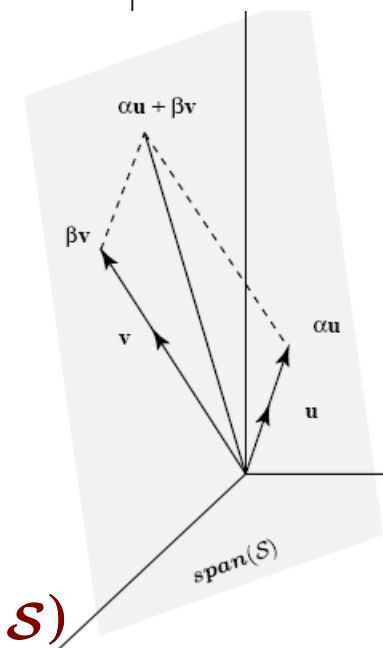
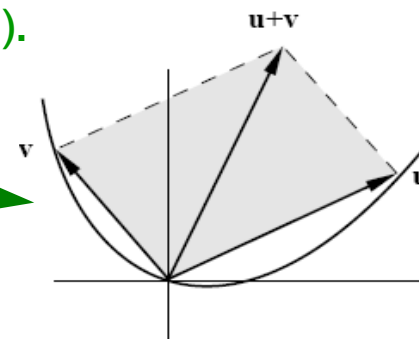
Definicja: Podzbiór $\mathcal{Z} = \{0\}$ przestrzeni wektorowej \mathcal{V} jest podprzestrzenią wektorową przestrzeni \mathcal{V} i nosi nazwę **podprzestrzeni trywialnej**.

Przykład:

- zbiór liczb rzeczywistych tworzy podprzestrzeń przestrzeni liczb zespolonych nad \mathcal{R} ,
- zbiór $\mathcal{P}_n^c(t)$ jest podprzestrzenią przestrzeni $\mathcal{P}^c(t)$,

Podprzestrzenie - przykłady

- zbiór macierzy (rzeczywistych lub zespolonych) $\mathcal{M}^{r \times s}$ jest podprzestrzenią $\mathcal{M}^{m \times n}$ dla $r \leq m$ oraz $s \leq n$ (macierz $r \times s$ utożsamiamy z macierzami $m \times n$ w których wszystkie elementy ostatnich $m-r$ wierszy i $n-s$ kolumn to zera).
- zbiór $\mathcal{L} = \{(x, y) : y = ax\}$ jest podprzestrzenią przestrzeni \mathcal{R}^2 (żadna inna linia nie jest podprzestrzenią \mathcal{R}^2)
- w przestrzeni \mathcal{R}^3 nietrywialnymi podprzestrzeniami są linie proste i płaszczyzny przechodzące przez początek układu,
- przestrzeń \mathcal{R}^m jest podprzestrzenią przestrzeni \mathcal{R}^n dla $m < n$

Twierdzenie: Niech \mathcal{S} będzie dowolnym podzbiorem przestrzeni wektorowej \mathcal{V} . Zbiór $\mathcal{W}_{\mathcal{S}}$ wszystkich liniowych kombinacji wektorów z \mathcal{S} tworzy podprzestrzeń \mathcal{V} . Mówimy, że zbiór \mathcal{S} napina przestrzeń $\mathcal{W}_{\mathcal{S}}$. Stosujemy oznaczenie $\text{span}(\mathcal{S})$.

$$\mathcal{S} = \{\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_r\} \Rightarrow \text{span}(\mathcal{S}) = \{\alpha_1 \vec{v}_1 + \alpha_2 \vec{v}_2 + \dots + \alpha_r \vec{v}_r \mid \alpha_i \in \mathcal{Q}\}$$

Dowód:

$$\vec{x} = \sum_i \xi_i \vec{v}_i \quad \vec{y} = \sum_i \eta_i \vec{v}_i \quad \vec{x}, \vec{y} \in \text{span}(\mathcal{S})$$

$$\vec{x} + \vec{y} = \sum_i (\xi_i + \eta_i) \vec{v}_i \in \text{span}(\mathcal{S}) \quad \text{oraz} \quad \beta \vec{x} = \sum_i (\beta \xi_i) \vec{v}_i \in \text{span}(\mathcal{S})$$

Zbiory napinające - przykłady

Dygresja: Równanie prostej w przestrzeni:

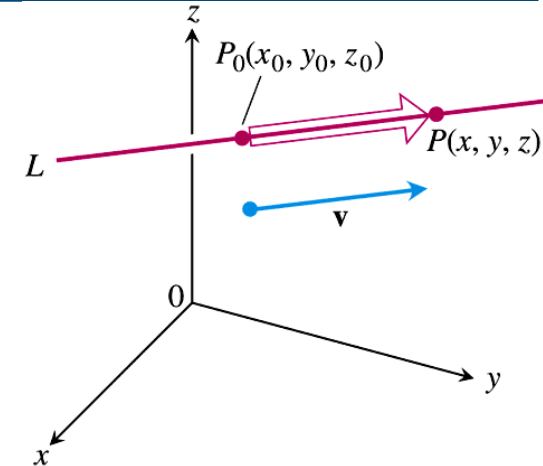
\vec{v} to wektor równoległy do prostej,

\vec{r}_0 to wektor wodzący dowolnego punktu prostej.

$\vec{r} = \vec{r}_0 + \vec{v}t$ – równanie parametryczne ($-\infty < t < \infty$)

$\vec{r} \times \vec{v} = \vec{r}_0 \times \vec{v} \equiv \vec{b}$ – równanie w postaci normalnej

- $\mathbf{0} \neq \vec{u} \in \mathcal{R}^3 \Rightarrow \text{span}(\vec{u}) = \{ \vec{r} \mid \vec{r} \in \mathcal{R}^3, \vec{r} \times \vec{u} = \vec{0} \}$
 (prosta przechodząca przez początek układu i równoległa do wektora \vec{u})

Dygresja: Równanie płaszczyzny w przestrzeni:

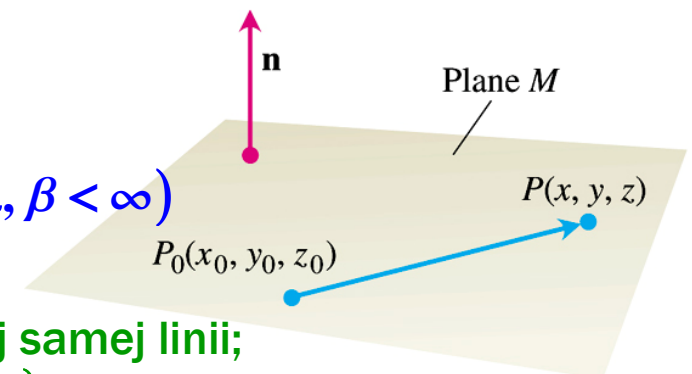
\vec{u}, \vec{v} to dwa wektory nie leżące na tej samej linii,

\vec{n} to wektor prostopadły do płaszczyzny.

$\vec{r} = \vec{r}_0 + \alpha\vec{u} + \beta\vec{v}$ – równanie parametryczne ($-\infty < \alpha, \beta < \infty$)

$\vec{r} \cdot \vec{n} = \vec{r}_0 \cdot \vec{n} \equiv \vec{d}$ – równanie w postaci normalnej

- $\vec{u}, \vec{v} \in \mathcal{R}^3$ to dwa niezerowe wektory, nie leżące na tej samej linii;
 $\text{span}(\vec{u}, \vec{v}) = \{ \vec{r} \mid \vec{r} \in \mathcal{R}^3, \vec{r} \cdot (\vec{u} \times \vec{v}) = \vec{0} \}$
 (płaszczyzna przechodząca przez początek układu w której leżą wektory \vec{u} i \vec{v})

Zbiory napinające - własności

- skończony zbiór $\{1, x, x^2, \dots, x^n\}$ napina przestrzeń wszystkich wielomianów stopnia co najwyżej n .
- nieskończony zbiór $\{1, x, x^2, \dots\}$ napina przestrzeń wszystkich wielomianów.

Twierdzenie: Niech A będzie macierzą której kolejnymi kolumnami są wektory ze zbioru $\mathcal{S} = \{\vec{a}_1, \vec{a}_2, \dots, \vec{a}_n\}$ z podprzestrzeni $\mathcal{V} \subseteq \mathcal{R}^{m \times 1}$. Zbiór \mathcal{S} napina przestrzeń \mathcal{V} wtedy i tylko wtedy gdy dla każdego $\vec{b} \in \mathcal{V}$ istnieje wektor \vec{x} taki, że $A\vec{x} = \vec{b}$.

Dowód: Z definicji \mathcal{S} napina \mathcal{V} jeśli istnieją stałe α_i takie, że dla każdego $\vec{b} \in \mathcal{V}$ zachodzi:

$$\vec{b} = \alpha_1 \vec{a}_1 + \alpha_2 \vec{a}_2 + \dots + \alpha_n \vec{a}_n = (\vec{a}_1 \mid \vec{a}_2 \mid \dots \mid \vec{a}_n) \begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ \vdots \\ \alpha_n \end{pmatrix} = A\vec{x}$$

Przykład: Czy zbiór $\mathcal{S} = \{(1 \ 1 \ 1), (1 \ -1 \ -1), (3 \ 1 \ 1)\}$ napina przestrzeń \mathcal{R}^3 ?

$$\begin{pmatrix} 1 & 1 & 3 \\ 1 & -1 & 1 \\ 1 & -1 & 1 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} b_1 \\ b_2 \\ b_3 \end{pmatrix}$$

$$\text{rz}(A) = 2$$

$$\text{rz}(A \mid \mathbf{b}) = 3 \quad \text{np. dla } b_1=0, b_2=1, b_3=0$$

a więc \mathcal{S} nie napina \mathcal{R}^3 (nie istnieje wektor \vec{x})

Suma przestrzeni wektorowych

Definicja: Niech \mathcal{X} i \mathcal{Y} będą podprzestrzeniami \mathcal{V} . Sumą przestrzeni \mathcal{X} i \mathcal{Y} nazywamy zbiór wszystkich możliwych sum wektorów z \mathcal{X} i wektorów z \mathcal{Y} :

$$\mathcal{X} + \mathcal{Y} = \{ \vec{x} + \vec{y} \mid \vec{x} \in \mathcal{X} \text{ i } \vec{y} \in \mathcal{Y} \}$$

Twierdzenie: Suma podprzestrzeni \mathcal{X} i \mathcal{Y} jest podprzestrzenią \mathcal{V} .

Dowód: Niech $\mathcal{S} = \mathcal{X} + \mathcal{Y}$. Wystarczy sprawdzić warunki (A1) i (M1) dla \mathcal{S} .

$$\vec{u}, \vec{v} \in \mathcal{S} \Rightarrow \vec{u} = \vec{x}_1 + \vec{y}_1 \text{ i } \vec{v} = \vec{x}_2 + \vec{y}_2 \text{ gdzie } \vec{x}_1, \vec{x}_2 \in \mathcal{X} \text{ oraz } \vec{y}_1, \vec{y}_2 \in \mathcal{Y}$$

$$(A1): \vec{x}_1 + \vec{x}_2 \in \mathcal{X} \text{ oraz } \vec{y}_1 + \vec{y}_2 \in \mathcal{Y} \Rightarrow \vec{u} + \vec{v} = (\vec{x}_1 + \vec{x}_2) + (\vec{y}_1 + \vec{y}_2) \in \mathcal{S}$$

$$(M1): \alpha \vec{x}_1 \in \mathcal{X} \text{ oraz } \alpha \vec{y}_1 \in \mathcal{Y} \Rightarrow \alpha \vec{u} = \alpha (\vec{x}_1 + \vec{y}_1) = \alpha \vec{x}_1 + \alpha \vec{y}_1 \in \mathcal{S}$$

Twierdzenie: Jeśli \mathcal{S}_x i \mathcal{S}_y napinają przestrzenie \mathcal{X} i \mathcal{Y} to $\mathcal{S}_x \cup \mathcal{S}_y$ napina $\mathcal{X} + \mathcal{Y}$.

Dowód: Niech $\mathcal{S}_x = \{ \vec{x}_1, \vec{x}_2, \dots, \vec{x}_r \}$ oraz $\mathcal{S}_y = \{ \vec{y}_1, \vec{y}_2, \dots, \vec{y}_t \}$

$$\vec{z} \in \text{span}(\mathcal{S}_x \cup \mathcal{S}_y) \Leftrightarrow \vec{z} = \sum_{i=1}^r \alpha_i x_i + \sum_{i=1}^t \beta_i y_i = \vec{x} + \vec{y} \text{ gdzie } \vec{x} \in \mathcal{S}_x \text{ i } \vec{y} \in \mathcal{S}_y$$

$$\Leftrightarrow \vec{z} \in \mathcal{X} + \mathcal{Y}$$

Przykład: Niech podprzestrzenie $\mathcal{X} \subseteq \mathcal{R}^2$ oraz $\mathcal{Y} \subseteq \mathcal{R}^2$ będą dwiema różnymi liniami przechodzącymi przez początek układu, wtedy $\mathcal{X} + \mathcal{Y} = \mathcal{R}^2$

Podprzestrzenie - przykłady

Przykład: Które z następujących podzbiorów $\mathcal{R}^{n \times n}$ są podprzestrzeniami $\mathcal{R}^{n \times n}$:

- macierze symetryczne – tak
- macierze diagonalne – tak
- macierze nieosobliwe – nie np. $\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 1 & 1 \\ -1 & 1 \end{pmatrix}$ i $\mathbf{B} = \begin{pmatrix} -1 & 2 \\ 1 & -1 \end{pmatrix} \Rightarrow \mathbf{A} + \mathbf{B} = \begin{pmatrix} 0 & 3 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$
- macierze osobliwe – nie np. $\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 0 & -1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$ i $\mathbf{B} = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ -1 & 0 \end{pmatrix} \Rightarrow \mathbf{A} + \mathbf{B} = \begin{pmatrix} 0 & -1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}$
- macierze trójkątne – nie
- macierze górno-trójkątne – tak
- wszystkie macierze komutujące z daną macierzą \mathbf{A} – tak
 $\mathbf{A}\mathbf{B}_1 = \mathbf{B}_1\mathbf{A}$ i $\mathbf{A}\mathbf{B}_2 = \mathbf{B}_2\mathbf{A} \Rightarrow \mathbf{A}(\mathbf{B}_1 + \mathbf{B}_2) = \mathbf{A}\mathbf{B}_1 + \mathbf{A}\mathbf{B}_2 = \mathbf{B}_1\mathbf{A} + \mathbf{B}_2\mathbf{A} = (\mathbf{B}_1 + \mathbf{B}_2)\mathbf{A}$
- wszystkie macierze takie, że $\mathbf{A}^2 = \mathbf{A}$ – nie
 $\mathbf{A}^2 = \mathbf{A}$ i $\mathbf{B}^2 = \mathbf{B} \Rightarrow (\mathbf{A} + \mathbf{B})^2 = \mathbf{A}^2 + \mathbf{A}\mathbf{B} + \mathbf{B}\mathbf{A} + \mathbf{B}^2 = \mathbf{A} + \mathbf{A}\mathbf{B} + \mathbf{B}\mathbf{A} + \mathbf{B} \neq \mathbf{A} + \mathbf{B}$
- wszystkie macierze takie, że $\text{Tr } \mathbf{A} = 0$ – tak

Przykład: Niech \mathcal{X} będzie płaszczyzną w \mathcal{R}^3 przechodzącą przez początek układu, natomiast \mathcal{Y} linią prostopadłą do tej płaszczyzny i również przechodzącą przez początek układu. Czym jest $\mathcal{X} + \mathcal{Y}$? – cała przestrzeń \mathcal{R}^3

Podstawowe podprzestrzenie

Definicja: Funkcję f odwzorowującą punkty ze zbioru \mathcal{D} w punkty ze zbioru \mathcal{R} nazywamy **funkcją liniową** jeśli spełnia warunki (dla wszystkich $x, y \in \mathcal{D}$ i skalarów α):

$$f(x + y) = f(x) + f(y) \quad \text{oraz} \quad f(\alpha x) = \alpha f(x)$$

Definicja: **Zakresem** $\mathcal{R}(f)$ funkcji liniowej $f: \mathcal{R}^n \rightarrow \mathcal{R}^m$ nazywamy podzbiór

$$\mathcal{R}(f) = \{f(\mathbf{x}) \mid \mathbf{x} \in \mathcal{R}^n\} \subseteq \mathcal{R}^m$$

Twierdzenie: Zakres $\mathcal{R}(f)$ każdej funkcji liniowej $f: \mathcal{R}^n \rightarrow \mathcal{R}^m$ jest podprzestrzenią \mathcal{R}^m oraz każda podprzestrzeń \mathcal{R}^m jest zakresem pewnej funkcji liniowej.

Dowód: $\mathcal{R}(f)$ jest podprzestrzenią \mathcal{R}^m :

$$\begin{aligned} \text{(A1): } \vec{y}_1, \vec{y}_2 \in \mathcal{R}(f) &\Rightarrow \exists \vec{x}_1, \vec{x}_2 \in \mathcal{R}^n \text{ takie że } \vec{y}_1 = f(\vec{x}_1) \text{ i } \vec{y}_2 = f(\vec{x}_2) \Rightarrow \\ &\Rightarrow \vec{y}_1 + \vec{y}_2 = f(\vec{x}_1) + f(\vec{x}_2) = f(\vec{x}_1 + \vec{x}_2) \in \mathcal{R}(f) \end{aligned}$$

$$\text{(M1): } \vec{y} \in \mathcal{R}(f) \Rightarrow \exists \vec{x} \in \mathcal{R}^n \text{ takie że } \vec{y} = f(\vec{x}) \Rightarrow \alpha \vec{y} = \alpha f(\vec{x}) = f(\alpha \vec{x}) \in \mathcal{R}(f)$$

Każda podprzestrzeń $\mathcal{V} \subseteq \mathcal{R}^m$ jest zakresem pewnej funkcji liniowej $f: \mathcal{R}^n \rightarrow \mathcal{R}^m$:

Niech zbiór $\{\vec{v}_1, \vec{v}_2, \dots, \vec{v}_n\}$ napina przestrzeń $\mathcal{V} = \{\alpha_1 \vec{v}_1 + \dots + \alpha_n \vec{v}_n \mid \alpha_i \in \mathcal{R}\}$

$$\mathbf{A}_{m \times n} = (\vec{v}_1 \mid \vec{v}_2 \mid \dots \mid \vec{v}_n) \quad \text{i} \quad \vec{\mathbf{x}} = (\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n)^T \Rightarrow \alpha_1 \vec{v}_1 + \alpha_2 \vec{v}_2 + \dots + \alpha_n \vec{v}_n = \mathbf{A}\vec{\mathbf{x}}$$

$$f(\vec{\mathbf{x}}) = \mathbf{A}\vec{\mathbf{x}} \text{ jest liniowa i mamy } \mathcal{R}(f) = \{\mathbf{A}\vec{\mathbf{x}} \mid \vec{\mathbf{x}} \in \mathcal{R}^{n \times 1}\} = \{\alpha_1 \vec{v}_1 + \dots + \alpha_n \vec{v}_n \mid \alpha_i \in \mathcal{R}\} = \mathcal{V}$$

Podprzestrzenie macierzowe

Definicja: Zakresem macierzy $A \in \mathcal{R}^{m \times n}$ nazywamy podprzestrzeń $\mathcal{R}(A)$ przestrzeni \mathcal{R}^m generowaną przez zakres funkcji $f(\vec{x}) = A\vec{x}$: $\mathcal{R}(A) = \{A\vec{x} \mid \vec{x} \in \mathcal{R}^n\} \subseteq \mathcal{R}^m$

Definicja: Zakresem macierzy $A^T \in \mathcal{R}^{n \times m}$ nazywamy podprzestrzeń $\mathcal{R}(A^T)$ przestrzeni \mathcal{R}^n generowaną przez zakres funkcji $f(\vec{y}) = A^T\vec{y}$: $\mathcal{R}(A^T) = \{A^T\vec{y} \mid \vec{y} \in \mathcal{R}^m\} \subseteq \mathcal{R}^n$

Wszystkie obrazy odwzorowania $A\vec{x}$ są liniowymi kombinacjami kolumn macierzy A , tzn. jeśli $\vec{x} = (\xi_1, \xi_2, \dots, \xi_n)^T$

$$A\vec{x} = (A_{\cdot 1} \mid A_{\cdot 2} \mid \dots \mid A_{\cdot n}) \begin{pmatrix} \xi_1 \\ \xi_2 \\ \vdots \\ \xi_n \end{pmatrix} = \sum_{j=1}^n \xi_j A_{\cdot j}$$

A więc przestrzeń $\mathcal{R}(A)$ to przestrzeń napięta przez kolumny macierzy A (przestrzeń kolumnowa), tzn. $\vec{b} \in \mathcal{R}(A) \Leftrightarrow \exists \vec{x}, \vec{b} = A\vec{x}$

Podobnie $\mathcal{R}(A^T)$ to przestrzeń napięta przez kolumny macierzy A^T czyli wiersze macierzy A (przestrzeń wierszowa), tzn. $\vec{a} \in \mathcal{R}(A^T) \Leftrightarrow \exists \vec{y}, \vec{a}^T = \vec{y}^T A$

Przykład: Podaj interpretację geometryczną przestrzeni $\mathcal{R}(A)$ oraz $\mathcal{R}(A^T)$ dla macierzy

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 2 & 4 & 6 \end{pmatrix} \quad \begin{array}{l} \mathcal{R}(A) = \text{span}(A_{\cdot 1}, A_{\cdot 2}, A_{\cdot 3}) \Rightarrow \mathcal{R}(A) = \text{span}((1, 2)^T) \text{ – linia w } \mathcal{R}^2 \\ \mathcal{R}(A^T) = \text{span}(A_{1\cdot}, A_{2\cdot}) \Rightarrow \mathcal{R}(A^T) = \text{span}((1, 2, 3)^T) \text{ – linia w } \mathcal{R}^3 \end{array}$$

Relacja równoważności macierzy

Definicja: Mówimy, że macierze A i B są równoważne jeśli można przejść od macierzy A do macierzy B poprzez operacje elementarne na wierszach i/lub kolumnach. Jest to relacja równoważności, którą można wyrazić za pomocą macierzy elementarnych P i Q :

$$A \sim B \Leftrightarrow PAQ = B$$

W szczególności jeśli macierz A da się przekształcić w B jedynie za pomocą operacji na wierszach lub jedynie za pomocą operacji na kolumnach wtedy piszemy:

$$\overset{\text{wiersz}}{A} \sim B \Leftrightarrow PA = B \qquad \overset{\text{kol}}{A} \sim B \Leftrightarrow AQ = B$$

Twierdzenie: Jeśli rząd macierzy $A_{m \times n}$ wynosi r , tzn. $\text{rz}(A) = r$, wtedy $A \sim N_r = \begin{pmatrix} I_r & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$

Dowód: Zawsze zachodzi $\overset{\text{wiersz}}{A} \sim E_A \Rightarrow$ istnieje P taka że $PA = E_A$

Przestawiamy r podstawowych kolumn na lewo. Niech operacja ta oznacza mnożenie od prawej strony przez Q_1 . W rezultacie otrzymujemy:

$$PAQ_1 = E_A Q_1 = \begin{pmatrix} I_r & J \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$$

Mnożymy od prawej strony

przez nieosobliwą macierz $Q_2 = \begin{pmatrix} I_r & -J \\ 0 & I \end{pmatrix} \Rightarrow PAQ_1 Q_2 = \begin{pmatrix} I_r & J \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} I_r & -J \\ 0 & I \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} I_r & 0 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}$

A więc $A \sim N_r$ ponieważ P oraz $Q = Q_1 Q_2$ są nieosobliwe.

Relacja równoważności macierzy

Przykład: Niech $\text{rz}(A) = r$ i $\text{rz}(B) = s$. Uzasadnij, że $\text{rz}\begin{pmatrix} A & 0 \\ 0 & B \end{pmatrix} = \text{rz}(A) + \text{rz}(B) = r + s$

$$\left. \begin{array}{l} A \sim N_r \\ B \sim N_s \end{array} \right\} \Rightarrow \begin{pmatrix} A & 0 \\ 0 & B \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} N_r & 0 \\ 0 & N_s \end{pmatrix} \Rightarrow \text{rz}\begin{pmatrix} A & 0 \\ 0 & B \end{pmatrix} = \text{rz}\begin{pmatrix} N_r & 0 \\ 0 & N_s \end{pmatrix} = r + s = \text{rz}(A) + \text{rz}(B)$$

Twierdzenie: Prawdziwe są następujące stwierdzenia dotyczące macierzy $A_{m \times n}$ i $B_{m \times n}$:

$$A \sim B \Leftrightarrow \text{rz}(A) = \text{rz}(B) \quad \overset{\text{wiersz}}{A} \sim \overset{\text{wiersz}}{B} \Leftrightarrow E_A = E_B \quad \overset{\text{kol}}{A} \sim \overset{\text{kol}}{B} \Leftrightarrow E_{A^T} = E_{B^T}$$

Dowód:

$$\text{a) } \text{rz}(A) = \text{rz}(B) \Rightarrow \begin{array}{l} A \sim N_r \\ B \sim N_r \end{array} \Rightarrow A \sim N_r \sim B \Rightarrow A \sim B$$

Niech $\text{rz}(A) = r$ i $\text{rz}(B) = s$ czyli $A \sim N_r$ i $B \sim N_s$

$$A \sim B \Rightarrow N_r \sim A \sim B \sim N_s \Rightarrow N_r \sim N_s \Rightarrow \text{rz}(A) = \text{rz}(B)$$

$$\text{b) } \left. \begin{array}{l} \overset{\text{wiersz}}{A} \sim \overset{\text{wiersz}}{B} \\ \overset{\text{wiersz}}{B} \sim \overset{\text{wiersz}}{E_B} \end{array} \right\} \Rightarrow \overset{\text{wiersz}}{A} \sim \overset{\text{wiersz}}{E_B} \Rightarrow E_B = E_A$$

$$E_A = E_B \Rightarrow \overset{\text{wiersz}}{A} \sim \overset{\text{wiersz}}{E_A} = \overset{\text{wiersz}}{E_B} \sim \overset{\text{wiersz}}{B} \Rightarrow \overset{\text{wiersz}}{A} \sim \overset{\text{wiersz}}{B}$$

$$\text{c) } \overset{\text{kol}}{A} \sim \overset{\text{kol}}{B} \Leftrightarrow AQ = B \Leftrightarrow (AQ)^T = B^T \Leftrightarrow Q^T A^T = B^T \Leftrightarrow A^T \overset{\text{wiersz}}{\sim} B^T$$

